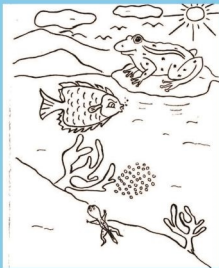

Gabriela Spustová Izakovičová

Veršované bájky

Veršované bájky

Gabriela Spustová Izakovičová

Veršované bajky

Ilustrácie Lenka Hrebenárová

RUAH, 2018
Suchá nad Parnou

© Gabriela Spustová Izakovičová, 2013
© ilustrácií Lenka Hrebenárová, 2013
© Vydavateľstvo RUAH, 2018

ISBN 978-80-89604-48-7 (e-kniha)

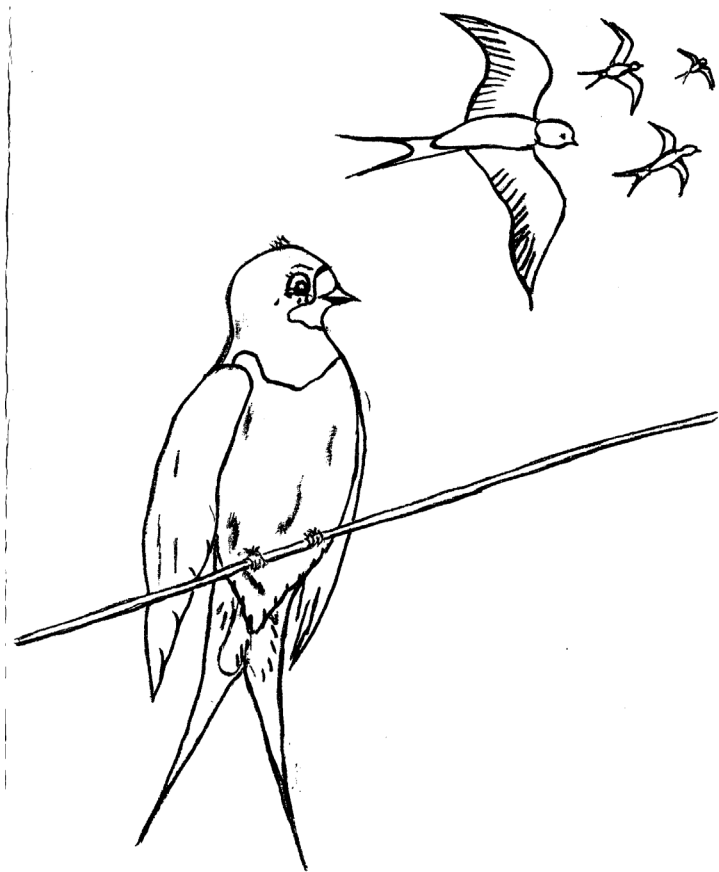
NEPOSLUŠNÁ LASTOVIČKA

V jarnom šere na priedomí
lastovička stavia domy.
Nové hniezdo pre mlád'atá.
Pri stavbe sa len tak zvráta.

Pomáha jej vzorný ocko,
lastovičku zdraví očkom.
Veru je to statný otec!
Toľko slamiiek vládze odvliect'.

Hniezdo bude krásne, veľké.
Spinkat' bude na postiel'ke
kopec malých vtáčích detí.
Lastovička letí, letí...

Už ich krásny domček stojí.
To ich teplý domov spojí.
Potom sadne na vajíčka
dobrá mama lastovička.

Ocinko jej pomôct' letí,
vysedia z nich krdel' detí.
Náročná je práca táto!
Dobre vie to milý tato.

O dva týždne vajcia štyri
pukli! Čosi sa v nich hmýri.
Vyliahli sa malé vtáčky,
štebotavé lastovičky.

Papulienky ako vráta
otvárajú: „Pomóc, rata!
Hlad nás gniavi, mama, tata!“
Hladné krky kto poráta?

Lastovička Lenka letí,
nakrímit' si hladné deti.
Ocko veru tiež nelení,
nech je drobizg najedený.

Nech im dobre rastú pierka,
ved' ich čaká skúška veľká.
O pár týždňov svoje dietky
učí mama lietat' všetky.

Ocko súri každé k letku,
kde však nabrat' smelosť všetku?
Ako z hniezda teplučkého
ochutnať chuť sveta zlého?

No napokon - hurá, sláva,
to sa vtáčkom všetkým stáva:
vyleteli! To je krása,
vo vzduchu sa niest' a vznášať!

Kde-tu sám si chytiť mušku,
nie len čakať na mamušku.
Letieť ponad šíre kraje,
spoznať všetky sveta taje.

Celé leto trilkot, krása
a na jeseň - čo to zasa?
Toto ešte nevideli,
hoci vo dne v noci bdeli...

To je niečo! To je krása!
Lastovičiek tisíc zdá sa
zišlo sa tu na porade.
Mama s tatom sedia v rade.

Odchádza sa do Afriky!
„Aké sú to zasa triky?“
pýtajú sa deti mamy.
„Budeme tu bez vás? Samy?“

„Nie vtáčatká, netraste sa!
V Afrike je veľa miesta.
Preletíme mnoho morí,
tam... d'aleko... za obzory.“

„A ja nechcem!“ vraví malé,
„letieť kamsi v šíre diale.
Mne je dobre v svojom kraji!
Tu sa cítim ako v raji.“

„Musíš, dieťa!“ vraví ocko.
Prísne privrie jedno očko.
Pre nás je tu príliš zima.
Neprotestuj! Poslúchni ma!“

Ale malé, hlúpe vtáča
urazí sa a preč kráča,
až na samý koniec drôtu.
Hop-šup! Zlietlo z pôjda, plota.

Ukrylo sa v tichej skrýši
a už sníva v sníčkov ríši.
Keď precitlo - prázdno, ticho.
Zhlboka si čvirik vzdychol.

Odletel už krdel' veľký.
On si ľahol do postiel'ky.
Hodovať chcel až do jari,
kým sa vráti ocko starý.

No sneh prvý prikryl domy,
hmyz sa ukryl, holé stromy
neveštili sýtost' veľkú.
Mráz prišiel až po postiel'ku.

Zima striasa vtáčie diet'a
a hlad veľký telom zmieta.
Slza veľká steká z očka:
„Nedožijem sa už dníčka.“

Z neba čosi biele padá,
vtáča márne jedlo hľadá.
Skrehnuté, už takmer mŕtve,
skloní hlávku na krmidle.

A tu - zázrak, počut' čosi...
ku krmidlu kráča ktosi.
Čiesi ruky vtáča zdvihli,
čím si buchli, dačím švihli

a už klietka v izbe stojí.
Vtáčik sa v nej ale bojí.
Teplo mu je, to však áno,
dobré jedlo má vždy ráno.

Prinesú mu vodu čistú,
smrť zahnali takmer istú.
Ale či už nikdy vonku
nepoletí rovno k slnku?

Smútok srdce vtáčka trestá,
čakala ho veľká cesta.
„Kde si ocko, kde si mami?
Smutno je mi za sestrami!

Kde sú moji kamaráti?
Kedy sa už brat môj vráti?“
Poslúchnuť a do Afriky,
chcel by letieť. Žiadne triky.

Zima prešla. Dlhá bola.
Pre vtáčika krutá škola.
Keď slniečko vyšlo zjari,
vtáča pustil človek starý.

„Ďakujem ti, dedko zlatý,
že chrániš aj vtáčie deti.“
Vtáčik rozpál krídla tíško
a vyletel - padol nízko.

No vtom nabral všetky sily
a už letí, moji milí.
Doletí až k oblakom,
potom zlietne ponad dom.

Od juhu už mračno letí
lastovičích krídel - deti
lastovičej mamy Lenky
prilietajú z dovolenky.

Len čo vtáčik mamu zbadal,
hneď k nej cestu rovnú hľadal.
Už má slzy na krajíčku,
víta brata aj sestričku.

V jeseni, už žiadne triky,
letieť bude do Afriky.